

Ecou de An Nou

Flavius Laurian Duverna

Ecou de An Nou

Zburând către neant, pe-a timpului grăbită-aripă
Ne îndreptăm, în spațiu și în timp cu precădere,
Spre marele necunoscut, cu visurile lui efemere,
Și nu-i timp să medităm cum viața trece-n pripă!

Zburând spre culmile înalte, ce le vrem prospere
Trec anii-n sunetul de freamăt pe-a undelor risipă,
Și-ntotdeauna spre sfârșit, gânduri noi se înfiripă,
Și-n subconștient apar, motive noi de mângâiere.

Ne pregătim și așteptăm ca anul nou să îl primim,
Și-n noțiunea timpului și-a spațiului ne încadrăm,
Și-n viața noastră efemeră, destine noi ne făurim,

Uitând în verva bucuriei, la ce hotar ne mai aflăm...
De nu cumva, L-am scos din calcule fără să știm
Pe Dumnezeu cel Creator, de care ne-ndepărtăm.

Flavius Laurian Duverna

31 decembrie 2015